

VENDIM
Nr.8, datë 13.3.2008

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese,
Gjergji Sauli	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Sokol Berberi	Anëtar i “ “

me sekretare Brunilda Bara, në datë 19.11.2007, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.51/7 Akti, që i përket:

KËRKUES: SINDIKATA E PAVARUR E USHQIMIT, me qendër në Tiranë, përfaqësuar nga avokat Rustem Gjata, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

SHOQËRIA “TITAN KONSTRUKSION” SHPK, me qendër në Sarandë, përfaqësuar nga avokatët Dashamir Kore dhe Maksim Haxhia, me prokurë.

BASHKIMI I SINDIKATAVE TË PAVARURA TË SHQIPËRISË, përfaqësuar nga avokatët Vitore Tusha dhe Baftjar Rusi, me autorizim.

ZYRA E REGJISTRIMIT TË PASURIVE TË PALUAJTSHME (ZRPP) SARANDË, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr.542, datë 2.5.2007 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f e 134 të Kushtetutës, si dhe neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Kërkuesi, për shfuqizimin e vendimit nr.542, datë 2.5.2007 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, ka parashtruar këto shkaqe:

legjitimitimi i paditësit “Titan Konstruksion” sh.p.k. është bërë në kundërshtim me dispozitat e Kodit të Procedurës Civile (KPC);

është bërë tejkalim i objektit të padisë gjatë shqyrtimit gjyqësor; objekti i padisë përmban detyrime të natyrës administrative, ndërsa shtesa e objektit të padisë përmban pretendimin për pavlefshmërinë e veprimit juridik;

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë duhet ta kishte nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit; mosmarrëveshja, nisur nga objekti i padisë, konsiderohet e natyrës administrative;

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në gjykim ka bërë vlerësim provash, çka bie në kundërshtim me nenin 472 të KPC; Kolegji nuk kishte të drejtë të bënte vetëvlerësim provash, por ishte i detyruar të vendoste prishjen e vendimeve dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim .

Subjektet e interesuara u shprehen për mospranimin e kërkesës, sepse shkaqet e pretenduara nga kërkuesi nuk janë të tilla që e bëjnë procesin të parregullt; ato janë pretendime që lidhen me interpretimin e ligjit dhe janë objekt i shqyrtimit të juridiksionit të zakonshëm gjyqësor.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, z.Sokol Berberi, përfaqësuesin e kërkuesit që u shpreh për pranimin e kërkesës; përfaqësuesit e subjekteve të interesuara që kërkuan rrëzimin e kërkesës dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Subjekti i interesuar, Bashkimi i Sindikatave të Pavarura të Shqipërisë (BSPSH), më datë 15.5.1997 ka lidhur një kontratë dhurimi me kërkuuesin, Sindikatën e Pavarur të Ushqimit (SPU), sipas së cilës i dhuron pronën e përbërë nga godina e Kampit të Pushimit të Sarandës, së bashku me anekset dhe truallin 30.000 m². Kjo pronë është regjistruar në favor të kërkuarit më datë 29.5.2000.

Subjekti i interesuar, Shoqëria "Titan Konstruksion" sh.p.k. ka lidhur me BSPSH-në më datë 18.5.2000 një kontratë qiraje me afat 20-vjeçar. Kjo Shoqëri ka paraqitur një kërkesë padi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor të Sarandës, duke pretenduar se kontrata e dhurimit, e lidhur midis subjektit të interesuar, BSPSH dhe kërkuarit, SPU, është veprim juridik i pavlefshëm dhe për pasojë duhet të anulohet regjistrimi i kësaj kontrate në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZRPP) të Sarandës dhe të bëhet regjistrimi i kontratës së qirasë të lidhur nga kjo Shoqëri me BSPSH-në.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë, me vendimin nr.386, datë 26.6.2000, i ka konsideruar pretendimet e paditësit të provuara dhe ka pranuar kërkesë padinë. Gjykata e Apelit të Gjirokastrës, me vendimin nr.81, datë 9.3.2005 ka vendosur prishjen e vendimit dhe pushimin e çështjes me arsyetimin, se është shkelur neni 185 i KPC (shtesa e objektit të kërkesë padisë) dhe se, lidhur me themelin e çështjes, paditësi nuk legjitimohet në ngritjen e padisë.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.542, datë 2.5.2007 ka prishur vendimin e Gjykatës së Apelit dhe ka lënë në fuqi vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë.

II

Kërkuari pretendon se vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, i përmendur më sipër, është rezultat i një procesi të parregullt ligjor, çka vjen në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (Kushtetuta), si dhe me nenin 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) dhe ka kërkuar shfuqizimin e këtij vendimi.

Në shqyrtimin e kërkesës së paraqitur, Gjykata Kushtetuese (Gjykata) përqendrohet në ato pretendime që kanë të bëjnë me parimet themelore të procesit gjyqësor civil.

1. Pretendimi për legjitimitimin jo sipas ligjit të subjektit të interesuar.

Kërkuari parashtroi se legjitimitimi i subjektit të interesuar, shoqërisë "Titan Konstruksion" sh.p.k. është bërë në kundërshtim me dispozitat e KPC dhe se gjykata nuk ka bërë dallim ndërmjet kontratës së dhurimit dhe asaj të qirasë; qiramarrësi nuk legjitimohet në kundërshtimin e një veprimi juridik për kalimin e pronësisë së kryer ndërmjet qiradhënësit dhe personit të tretë; subjekti i interesuar, Shoqëria "Titan Konstruksion" sh.p.k., nuk ka asnjë marrëdhënie juridike me kërkuarin me cilësinë e palës së paditur, as me karakter kontraktor, as jashtëkontraktor.

Subjekti i interesuar, Shoqëria "Titan Konstruksion" sh.p.k., kundërshtoi pretendimin e kërkuarit me argumentin se pretendimi mbështetet në një shkak jo të karakterit kushtetues, të kërkuar nga neni 131/f i Kushtetutës dhe neni 6/1 i KEDNJ-së. Ai gjithashtu parashtroi, se në momentin e ngritjes së padisë, kjo Shoqëri ka qenë pronare në masën 60 për qind të Kampit të Pushimit të Sarandës, i cili ka qenë objekt disponimi në kontratën e dhurimit; në këtë kontratë dhurimi është disponuar edhe pjesa e pronësisë së paditësit; kjo Shoqëri, si pronare në masën 60 për qind të objektit, ka një interes të ligjshëm të kërkojë pavlefshmërinë e kësaj kontrate.

Subjekti i interesuar BSPSH parashtroi, se Shoqëria "Titan Konstruksion" sh.p.k. ka interes të ligjshëm, i cili buron nga neni 197 i Kodi Civil (KC) për regjistrimin e kontratës së qirasë; kontrata e dhurimit e ka bërë të pamundur regjistrimin e kontratës së qirasë në favor të kësaj Shoqërie, ndaj dhe ajo ka një interes të ligjshëm në kërkimin e konstatimit të pavlefshmërisë së kësaj kontrate si një veprim juridik absolutisht i pavlefshëm; pavlefshmëria absolute mund të pretendohet nga kushdo që ka interes.

Gjykata, për t'i dhënë përgjigje këtij pretendimi të kërkuarit, çmon të nevojshme të trajtojë disa vlerësime të përgjithshme lidhur me legjitimitimin për të ngritur padi.

Praktika e Gjykatës, çështjen e legjitimitimit të palëve në një proces civil, e ka vlerësuar në këndvështrimin e standardit të aksesit në gjykatë si një element të procesit të rregullt. Moslegjitimitimi i një subjekti, që duhet të legjitimohet në bazë të ligjit, përbën shkak për cenimin e të drejtës së tij për

një proces të rregullt ligjor. Gjykata, lidhur me legjitimitimin e palëve në proces civil dhe në përputhje me nenin 42/2 të Kushtetutës është shprehur, se Kodi i Procedurës Civile, në pjesën e përgjithshme, ashtu dhe në atë të posaçme, zbërthen e zhvillon më tej në sensin pozitiv atë çka garanton Kushtetuta. Kështu, në nenin 31 KPC-ja e përkufizon padinë si të drejtën për t'u dëgjuar të personit që bën pretendimin, në mënyrë që gjykata ta shpallë atë të bazuar në fakte e në ligje ose jo, kurse neni 32, shkronja "a" parashikon, se padia mund të ngrihet për të kërkuar rivendosjen e një të drejte ose interesi të ligjshëm që është shkelur (shih Vendimin nr.5, datë 20.3.2006 të Gjykatës).

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ) shprehet, se neni 6/1 i KEDNJ-së mishëron të drejtën për t'iu drejtuar një gjykate, në të cilën përfshihet e drejta për të filluar një procedurë përpara një gjykate për një çështje civile (Shih çështjen Goedler kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 21.2.1975; dhe Devlin kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 20.10.2001 të Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut).

Gjykata çmon, se vetëm fakti i legjitimitit të një subjekti për të ngritur padi, që nuk duhet të legjitimohet sipas ligjit, nuk cenon në çdo rrethanë të drejtën e palës tjetër për proces të rregullt ligjor. Në këtë rast Gjykata vlerëson nëse janë respektuar të drejtat e palës kundërshtare për një proces gjyqësor kontradiktor.

Gjykata, bazuar në këto vlerësime të përgjithshme, vijon me vlerësimin e pretendimit të kërkuarit bazuar në rrethanat e çështjes.

Nga hetimi gjyqësor rezultoi, se subjekti i interesuar, "Titan Konstruksion" sh.p.k, në fazën e veprimeve përgatitore, ka shtuar objektin e padisë duke kërkuar, që gjykata, të shpallte si të pavlefshme kontratën e dhurimit nr.2591 rep. dhe nr.1040 kol. me datë 15.5.1997. Kjo shtesë është pranuar shprehimisht nga ana e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë dhe është njoftuar pala në mungesë. Në përfundim të gjykimit gjykata e rrethit, me vendimin nr.386, datë 26.6.2000 ka pranuar padinë. Kundër këtij vendimi ka bërë ankim kërkuar. Gjykata e apelit me vendimin nr.81, datë 9.3.2005 ka vendosur prishjen e vendimit dhe pushimin e gjykimit të çështjes. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë me vendimin nr.542, datë 2.5.2007 ka prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe ka lënë në fuqi vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë.

Bazuar në sa më sipër, Gjykata Kushtetuese vlerëson se, pavarësisht nga pretendimi për legjitimitim jo të bazuar në ligj të shoqërisë "Titan Konstruksion" sh.p.k., është zhvilluar proces gjyqësor dhe kërkuar nuk i janë cenuar të drejtat si palë kundërshtare për të ngritur prapësimet, si dhe, për të ushtruar kundërpadinë, mbi bazën e një procesi gjyqësor kontradiktor.

Për këto arsye, Gjykata çmon, se pretendimi i kërkuarit për cenim të së drejtës së tij për proces të rregullt ligjor, për shkak të legjitimitit jo të drejtë të subjektit të interesuar "Titan Konstruksion" sh.p.k, nuk është i mbështetur.

2. Pretendimi për interpretim të gabuar të ligjit për ndryshimin e objektit dhe shkakut të padisë.

Kërkuar parashtroi, se objekti i padisë, përmban detyrime të natyrës administrative, ndërsa shtesa e objektit të padisë përmban pretendimin për pavlefshmërinë e veprimit juridik; neni 185 i Kodit të Procedurës Civile ndalon shprehimisht ndryshimin njëkohësisht të dy elementeve të padisë, objektit dhe shkakut ligjor të saj; respektimi i këtij detyrimi nuk lidhet vetëm me gjykatën por dhe palët ndërgjyqëse.

Subjekti i interesuar, Shoqëria "Titan Konstruksion" sh.p.k. kundërshtoi parashtrimet e kërkuarit, duke dhënë këto argumente: kërkuar nuk argumenton se çfarë elementi të procesit të rregullt ligjor është shkelur në rastin konkret; në fazën e kryerjes së veprimeve përgatitore u saktësua padia, e cila përbëhej nga dy kërkitime dhe se kërkitimi i parë kishte të bënte me shpalljen nga gjykata si të pavlefshme të kontratës së dhurimit, duke përcaktuar edhe shkakun ligjor ku e mbështet këtë kërkim; Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë u ka komunikuar palëve plotësimet dhe saktësimet e bëra në fazën e seancës së veprimeve përgatitore; paditësi, gjatë hetimit gjyqësor, nuk e ka ndryshuar edhe shkakun edhe objektin e padisë; e drejta për të bashkuar kërkitimet në një padi është një e drejtë që i përket vetëm paditësit.

Subjekti i interesuar, BSPSH, ndër të tjera kundërshtoi pretendimin e kërkuarit me argumentin se nuk kemi të bëjmë me shqyrtimin e një padie të re nga gjykata dhe as me shkelje të nenit 185 të KPC; pavlefshmëria absolute, edhe pa u pretenduar nga palët, mund të konstatohet kryesisht nga gjykata.

Gjykata është shprehur, se është në kompetencën e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm

interpretimi i dispozitave ligjore për shkakun juridik dhe objektin e padive që duhen ngritur për zgjidhjen e mosmarrëveshjes, si dhe vlerësimi juridik i rrethanave dhe provave të parashtruara nga palët (shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese nr.6, datë 15.4.2005; nr.36, datë 19.12.2003). Kjo Gjykatë nuk vlerëson nëse interpretimi i nenit 185 të KPC nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është i drejtë nga pikëpamja ligjore, por nëse interpretimi sjell si pasojë cenimin e të drejtës për një proces të rregullt.

Neni 185 i KPC përcakton se: “Paditësi gjatë hetimit gjyqësor ka të drejtë të ndryshojë shkakun ligjor të padisë. Ai, pa ndryshuar shkakun ligjor të saj, mund të shtojë, të pakësojë ose të ndryshojë objektin e padisë.”. Nga kërkuesi nuk u paraqitën argumente, për të mbështetur pretendimin për cenim të procesit të rregullt ligjor për shkak të interpretimit të gabuar të kësaj dispozite procedurale. Nga gjykimi i çështjes nuk rezultoi që kërkuesi të jetë vënë në pozitë të pafavorshme në raport me palët e tjera. Ai ka realizuar të drejtën e mbrojtjes në gjyq, duke dhënë shpjegime. Pretendimet e ngritura janë shqyrtuar dhe për to është dhënë përgjigje nga gjykata, duke siguruar të drejtën e dëgjimit dhe duke respektuar parimin e kontradiktoritetit në gjykim.

Për sa më sipër, Gjykata nuk e gjen të mbështetur pretendimin për cenim të procesit të rregullt ligjor për shkak të interpretimit të gabuar të nenit 185 të KPC lidhur me ndryshimin njëkohësisht të objektit dhe shkakut të padisë.

3. Pretendimi për mosshërim të rrugës administrative.

Kërkuesi parashtrroi, se gjykata e rrethit duhet ta kishte nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit, bazuar në nenin 59 të KPC; mosmarrëveshja, nisur nga objekti i padisë, konsiderohet e natyrës administrative bazuar në nenet 324-333 të KPC dhe nenet 1, 52, 53 të ligjit nr.7843, datë 13.7.1994 “Për Regjistrimin e Pasurive të Paluajtshme”.

Subjekti i interesuar, Shoqëria “Titan Konstruktion” sh.p.k. kundërshtoi pretendimin e kërkuetit, duke dhënë këto argumente: objekti kryesor i gjykimit ka qenë pavlefshmëria e kontratës së dhurimit; kjo do të thotë se në bazë të neneve 192-196 të KC, çdo fakt juridik, që ka lidhje me gjendjen juridike të sendeve të paluajtshme, duhet të regjistrohet në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme; sipas nenit 196 të KC, vendimi i gjykatës, që deklaron të pavlefshëm kontratën e dhurimit, do të shkojë për regjistrim në ZRPP edhe nëse paditësi këtë gjë nuk e kërkon posaçërisht në kërkesë padi; në këto rrethana për në rastin konkret nuk mund të bëhet fjalë për çështje juridiksioni.

Subjekti tjetër i interesuar, BSPSH parashtrroi ndër të tjera, se ligji nr.7843, datë 13.7.1994 “Për regjistrimin e pasurive të paluajtshme”, në nenin 48 parashikon shprehimisht rastet për të cilat mund të bëhet ankim administrativ te kryeregjistruesi; asnjë nga rastet e parashikuara në nenin 48 të këtij ligji nuk ka të bëjë me çështjen në gjykim.

Gjykata e vlerëson çështjen e juridiksionit lidhur me të drejtën e aksesit në gjykatë (shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr.10, datë 11.5.2006). Sipas kësaj të drejte, çdo individ ka të drejtë për t’u drejtuar me padi në një gjykatë që ka juridiksion të plotë për të zgjidhur çështjen në bazë të nenit 42 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së. Ajo nuk vlerëson nëse interpretimi i dispozitave procedurale lidhur me juridiksionin administrativ dhe gjyqësor është i drejtë nga pikëpamja ligjore, por nëse interpretimi sjell si pasojë cenimin e të drejtës për proces të rregullt ligjor.

Gjykata nuk e ka konsideruar cenim të procesit të rregullt ligjor rastin kur gjykata ka pushuar çështjen me argumentin e mosezaurimit të rrugës administrative, por duke mos i mohuar më pas ankimin në gjykatë (shih vendimin nr.18, datë 17.11.2004 të Gjykatës Kushtetuese).

Bazuar në këto qëndrime të përgjithshme, Gjykata vlerësoi pretendimin e kërkuetit lidhur me çështjen e juridiksionit.

Nga gjykimi i çështjes nuk rezultoi që kërkuetit t’i jetë cenuar e drejta e aksesit në gjykatë. Gjithashtu, nga ana e kërkuetit nuk u dhanë argumente për cenimin e ndonjë elementi tjetër të procesit të rregullt ligjor, i ardhur si rrjedhojë e interpretimit të gabuar të dispozitave lidhur me juridiksionin. Edhe ky pretendim i kërkuetit është shqyrtuar dhe i është dhënë përgjigje nga gjykata, duke siguruar të drejtën e dëgjimit dhe duke respektuar parimin e paanësisë në gjykim.

Gjykata nuk e gjen të mbështetur dhe pretendimin për cenim të procesit të rregullt ligjor për shkak të mosnxjerrjes së çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor nga ana e Kolegjit Civil të Gjykatës së

Lartë.

4. Pretendimi për vlerësimin e provave nga Gjykata e Lartë.

Kërkuesi parashtrroi, se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në gjykim ka bërë vlerësim provash lidhur me përqindjen e pronës që ka pasur në pronësi subjekti i interesuar, BSPSH, dhe të pronës së dhuruar; kjo bie në kundërshtim me nenin 472 të KPC; Kolegji Civil nuk kishte të drejtë të bënte vetëvlerësim provash duke përkrahur vlerësimin e njëres gjykatë, por ishte i detyruar të vendoste prishjen e vendimeve dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim, sipas nenit 485/e të KPC.

Subjekti i interesuar, BSPSH, kundërshtoi argumentet e kërkuesit, duke parashtruar, se Kolegji Civil nuk ka formuar fakte të reja që rezultojnë nga provat e administruara në gjykim, por ka përkrahur vlerësimin e provave të gjykatës së rrethit, për të arsyetuar vendimin.

Gjykata është shprehur, se barazia e armëve dhe marrja e provave në mënyrë të ligjshme, përbëjnë aspekte të rëndësishme të respektimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së (shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr.19, datë 19.7.2005). Marrja dhe vlerësimi i provave është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Megjithatë, kjo Gjykatë ka detyrimin të vlerësojë nëse procesi gjyqësor i zhvilluar, në tërësinë e tij, përmbush kërkesat e një procesi të rregullt ligjor në kuptimin kushtetues (shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr.23, datë 8.6.2007). Gjykata është shprehur se, sipas nenit 472 të KPC, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka në kompetencë të shqyrtojë problemet që kanë të bëjnë me mosrespektimin e ligjit ose zbatimin e gabuar të ligjit material e procedural, por nuk mund të bëjë një rivlerësim të provave në të kundërt me atë që kanë bërë gjykatat e hallkave më të ulëta dhe mbi këtë bazë të vendosë rrëzimin e kërkesëpadsisë (shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr.17, datë 30.4.2007).

Në kundërshtim me sa ka pretenduar kërkuesi, Gjykata nuk konstaton cenim të standardeve të lartpërmendura nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë gjatë shqyrtimit të çështjes. Ky i fundit është përqendruar në kontrollin e ligjshmërisë së vendimit të gjykatës së apelit. Përfundimet e veta i ka bazuar në provat e administruara e të vlerësuara në gjykatën e apelit.

Për sa më sipër, Gjykata çmon se pretendimi për cenim të procesit të rregullt ligjor për shkak se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në gjykim ka bërë vlerësim provash, është i pambështetur.

Në këto kushte, Gjykata Kushtetuese arrin në përfundimin, se kërkesa e paraqitur nga kërkuesi është e pabazuar në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së dhe, për rrjedhojë, duhet rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Kryetar: Vladimir Kristo.

Anëtarë: Fehmi Abdiu, Gjergj Sauli, Petrit Plloçi, Xhezair Zaganjori, Kristofor Peçi, Kujtim Puto, Sokol Berberi.